

mellem 600 og 700 Kr., nu faa respektive 800 og 900 Kr. Det er naturligvis en Forbedring, men jeg vilde meget have ønsket — og det er egentlig derfor, jeg har taget Ordet —, at inden tredie Behandling de to Klasser fuldstændig bortryddes, saa at den mindste Løn, der fremtidig bydes en Første- eller Enelærer, er 900 Kr. (*Ordføreren* [Jensen-Knudstrup]: Det staar ogsaa i Forslaget.) Saa meget bedre, saa kunde jeg have sparet min Henvendelse. Den viser imidlertid, og jeg trøster mig dermed, at min Tanke har været den rigtige, da Udvalget er gaaet ind paa den. Nu erkender jeg, at derved stilles de ganske vist ikke paa lige Fod med de Mænd, jeg nævnte, Portører osv., for deres Begyndelseløn er mindst 1,140 Kr. Nu maa man naturligvis til Lærerlønnen paa 900 Kr. lægge Bolig og Brændsel og nogle faa andre Ting. (*Ordføreren* [Jensen-Knudstrup]: Det er 300 Kroner.) Jeg tør ikke takser det til 300 Kr., men jeg vil ikke modsige den ærede Ordfører, han har bedre Kendskab dertil end jeg. Jeg turde ikke takser det højere end godt 200 Kr., men maaske 300 Kr. ramme bedre, det skal jeg ikke sige noget til. Hvis dog 200 Kr. ere det rigtige, som jeg er tilbøjelig til at tro, naar dette ikke Gennemsnitslønnen for hele den store Serie af Betjente, jeg har nævnt, idet deres Begyndelseløn paa Landet kan anslaaes til 1,100 Kr. Vi maa desuden huske paa, at en stor Del Funktionærer, Post-, Telegrafbude osv. har ikke saa ganske smaa Ekstraindtægter, som Lærerne ikke have Lejlighed til at erhverve. Lærerne faa som bekendt ikke Drikkepenge, det faa de andre derimod i ret høj Grad.

Det forekommer mig derfor, at der er god Grund til at sige Udvalget Tak, fordi det er gaaet saa vidt, som det er. Vi kunde ikke have været bekendt at byde mindre end det, der nu bydes.

Maa jeg endnu sige et Ord til den ærede Ordfører. Jeg hørte nok den ærede Ordførers Udtalelse om Købstæderne. Jeg vil ikke gaa i Rette med ham derfor og fremdrage Eksempler, men jeg tror, den ærede Ordfører vil være enig med mig i, at Købstæderne blive noget forfordelte ved den foreslaaede Lønordning. Det kan ikke bestrides. Jeg mener, at der burde være taget noget mere Hensyn til Købstæderne og maaske noget mindre til Landdistrikterne, men jeg skal ikke misunde dem den gunstige Stilling, Udvalget har villet give dem. Jeg vil dog have Lov til at sige til den ærede Ordfører: Jeg tror ikke, det

gaar an at anlægge Statsindkomstskatten og Formueskatten som Maalestok for Evnen, thi det er langt lettere at ramme korrekt i saa Henseende omkring i Byerne end paa Landet. Paa Landet rammes der ikke korrekt derved, det kunne vi alle være enige om, hvad enten vi ere Landboere eller ikke. Derfor er den Maalestok ikke ret vel brugelig. Det skal jeg imidlertid ikke komme ind paa, thi skal man ind paa en Ændring her, faa vi ikke Loven i Aar, og det tror jeg var Uret overfor de mange Lærere, som virkelig baade ønske og fortjene den Paaskønnelse, der ligger i, at man nogenlunde frivillig har givet dem en ordentlig økonomisk Stilling.

Der har nu været talt mangt og meget om den ny Paragraf, som omfatter den Metode, der skal benyttes, hvis en Kommune vil af med en Lærer. I min ikke ganske korte kommunale Virksomhed kan jeg sige, at jeg ikke nogen Sinde har følt Trang til at faa en Lærer afskediget, og vi have mange Lærere i min Kommune og mange forskellige Slags Lærere. Imidlertid erkender jeg, at det Spørgsmaal kan komme til at foreligge, og der maa da være en Ventil, en Mulighed for en Kommune til at skaffe sig af med en Lærer, som Kommunen absolut ikke kan eller vil bruge. Om Udvalget nu har ramt det rigtige her, skal jeg ikke kritisk undersøge, men jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 4de Valgkreds (J. Nielsen) i hans Udtalelser i Gaar om, at det maaske dog med de Kauteler, Paragraffen indeholder, vil blive meget vanskeligt for en Kommune at slippe af med en Lærer. Naar man ser efter, hvad der skal foregaa, inden det kommer dertil, maa det ganske vist erkendes, at det bliver ret vanskeligt, men der bør heller ikke være for let Adgang dertil. (*J. Nielsen*: Jeg mente, det var tilfældigt, om en Kommune blev af med den Lærer, den ønskede at blive af med). Ja, men hvis det ærede Medlem vil se Rigsdagstidenden efter, vil han se, at han ogsaa har udtalt, at det var meget tvivlsomt, om en Kommune blev af med en Lærer. (*J. Nielsen*: Det er ogsaa min Mening!) Ja, saa ere vi jo enige.

Jeg er ogsaa Udvalget taknemmelig for, at det har taget Pensionsspørgsmaalet op. Det trænger virkelig til en Revision, om noget trænger dertil. Den Sultekur, som en stor Mængde Lærerenker nu ere underkastede rundt omkring i Landet, er utilbørlig og bør ikke vare længere end højst nødvendigt. Selv om det 10 Gange